

Phẩm 6: KHÔNG PHÓNG DẬT (Phần 1)

Nếu ai thích phóng dật
Kẻ ấy không giải thoát
Do ngu si mê loạn
Nên cách xa Bồ-đề.
Người không thích phóng dật
Xem phóng dật như thù
Chư Thiên vì phóng dật
Phải đọa trong địa ngục.
Chúng sinh mà phóng dật
Thì chìm trong sinh tử
Nếu tâm lìa tội ấy
Tự tánh vốn thanh tịnh.
Không phóng dật hơn hết
Như được uống cam lồ
Kẻ phóng dật si mê
Uống độc được phải chết.
Lại nữa người phóng dật
Như lửa độc hừng cháy
Do đó tạo các nghiệp
Mãi mãi bị thiêu đốt.
Trong tất cả thế gian
Vô vi tịch tĩnh nhất
Người nào không phóng dật
Sẽ đến được nơi này.
Kẻ nào sống phóng dật
Thường tạo nghiệp bất thiện
Bị ngu si che lấp
Làm sao được sinh Thiên.
Phóng dật gây hoại diệt
Lìa nó được an ổn
Ác độc thật đáng chán
Do vậy nên lánh xa.
Người nào không phóng dật
Được thế gian tôn trọng
Thường xa lìa diên đảo
Được khen bộc Chánh nhân.
Cớ sao tham dục lạc
Sinh tội lỗi buông lung
Nếu không tâm kiềm chế
Bị ma chết khuất phục.
Hỷ lạc như tro nóng
Phóng dật dường lửa dữ
Thiêu vô lượng chư Thiên

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Si đắm không nhận biết.
Kẻ không đoạn phóng dật
Bị luân hồi sinh tử
Bị cảnh giới mê hoặc
Không thể cầu giải thoát.
Phóng dật dắt chư Thiên
Đọa lạc trong hiểm nạn
Vì thế người trí tuệ
Gọi phóng dật là độc.
Khoái lạc như mật ngọt
Kẻ phóng dật thích nếm
Sau chịu lấy quả khổ
Tự nhận những độc hại.
Phóng dật rước nguy ách
Người trí đều biết rõ
Ngu si không nhầm chán
Chẳng khác nào bò trâu.
Người thích sống buông lung
Chỉ có khổ đau thôi
Phóng dật nhân chẳng lành
Chút vui không giữ được.
Không phóng dật sẽ được
Tâm sống trong tịch tĩnh
Phóng dật vượt mọi kẽ
Chỉ chịu khổ địa ngục.
Chư Thiên tham phóng dật
Đắm nihil trong vô minh
Giống như các loài khác
Chỉ nương dựa ngu si.
Chư Thiên luôn phóng dật
Thích các thứ biến hiện
Rằng thường ở cõi trời
Không biết mình đọa lạc.
Lại nữa các vị trời
Biết hưởng lạc chừng mực
Nhưng nếu buông lung nhiều
Phá hoại, tự chuốc tội.
Tham đắm không dừng bở
Mọi diệu lạc cõi trời
Phuộc nghiệp giảm theo đó
Tự biết sẽ thoái đọa.
Chỉ tội lỗi phóng dật
Chư Thiên vĩnh viễn trù
Vì tham ái không bỏ
Từ Dao-lợi đọa lạc.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Ngu si thích phóng dật
Sinh các thứ tội ác
Đến lúc sắp lâm chung
Bị lửa dục thiêu đốt.
Năm dục như mặt đất
Phóng dật từ đó sinh
Thường đắm nhiễm, si mê
Không tu tập phước nghiệp.
Dục là nhân phóng dật
Rất nhanh lẹ độc ác
Người trí nên chế phục
Hiểu nó như giấc mộng.
Mộng không nhân địa ngục
Năm dục chính là nhân
Nên xa lìa năm dục
Siêng tu hạnh thù thắng.
Chư Thiên tùy ý niệm
Có được các dục lạc
Dùng trí khéo khai ngộ
Thì không bị buông lung.
Chư Thiên ở cung điện
Bị cảnh giới mê hoặc
Phóng dật không giải thoát
Chìm đắm trong biển khổ.
Phóng dật ngu si nhất
Vô minh là nguồn gốc
Bị si mê che lấp
Tuy thấy khác gì mù.
Như ngọn lửa bùng cháy
Từ đốm lửa phát sinh
Phóng dật sinh các hoặc
Vì ngu si tạo ác.
Nếu tâm sinh phóng dật
Thì bị chúng thiêu đốt
Cũng thế kẻ ngu si
Sẽ đọa vào địa ngục.
Chư Thiên sinh phóng dật
Tham đắm các Thiên nữ
Thích hòa hợp phóng dật
Bất chợt lìa xa khổ.
Chư Thiên lúc sắp chết
Gần kề sự sợ hãi
Khoái lạc chẳng bền chắc
Nên hối hận chán xa.
Hội họp sẽ ly tán*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Tham lạc bị khổ hoại
Khỏe mạnh bị khô gầy
Tất cả đều chấm dứt.
Lại nữa loài hữu tình
Nghiệp thiện, ác trói buộc
Phải luân hồi các cõi
Thay đổi như hát tuồng.
Do sức nghiệp lôi kéo
Trói lăn trong luân hồi
Phước hết là vô thường
Kẻ trí không tránh khỏi.
Phóng dật thật đáng ghét
Hãy tìm cách xa lìa
Ai đoạn trừ lối ấy
Sẽ vượt biển ba cõi.
Như người rớt hố sâu
Mạng sống rất mong manh
Phóng dật sẽ đọa lạc
Chút vui không giữ được.
Do tội lỗi phóng dật
Tạo vô lượng nghiệp ác
Suốt cả ngày lăn đêm
Không có chút nghiệp thiện.
Thế gian, xuất thế gian
Bao nhiêu điều an lạc
Bị phóng dật hủy hoại
Bởi vậy nên xả bỏ.
Phóng dật phá hoại nhanh
Lìa nó được an ổn
Sau được sinh lên trời
Làm Thiên chủ tối thăng.
Người lìa xa phóng dật
Là đoạn nhân lưu chuyển
Vì thế nên xả bỏ
Xa lìa được lo sợ.
Người mong cầu quả vui
Phải trừ nhân khổ ấy
Ai đoạn tâm phóng dật
Không có các nạn khổ.
Người thích sống phóng dật
Dẫn sinh từ ngủ nghỉ
Và nhân duyên tạo ác
Sẽ rơi xuống bờ hiềm.
Không phóng dật hơn hết
Đừng để sinh chút nào*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Xa lìa, thường an ổn
Tham đắm bị nó buộc.
Chư Thiên vì phóng dật
Nên càng thêm si mê
Như chim không biết gì
Luôn gây nghiệp địa ngục.
Vô lượng các vị trời
Bị dục vọng trói buộc
Rót trong biển phóng dật
Như cá chui vào lưới.
Hữu tình trong cõi trời
Mê dục không hiểu biết
Bị phóng dật buộc tâm
Vui ấy có lâu gì?
Tâm chuyển theo phóng dật
Cánh giới luôn trước mặt
Không chán xa dục lạc
Chư Thiên ấy khổ đau.
Chư Thiên tham dục lạc
Đều do tâm phóng dật
Pháp ấy không bền chắc
Hay hủy hoại mạng sống.
Vô lượng trăm ngàn ức
Na-do-tha chư Thiên
Bị lửa dục thiêu đốt
Do ngu si phóng dật.
Tội ác của phóng dật
Làm cho các hữu tình
Tạo những nhân bất thiện
Sau lanh chịu quả khổ.
Hãy quán sát chân thật
Tự tánh của phóng dật
Dường như là nọc rắn
Lại giống dao kiếm bén.
Phóng dật khiến chư Thiên
Tất cả đều chuyển đổi
Trước xem như bạn thân
Sau biết là cùu oán.
Trời, Người, A-Tu-la
Và các loài Rồng khác
Đều vì tâm phóng dật
Mà sinh các chướng nạn.
Bị phóng dật mê hoặc
Không thể tu pháp lành
Người này mất lợi lớn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Mong hướng đến đường ác.
Những ai thường tham đắm
Ăn uống cùng hội họp
Tạo những nghiệp súc sinh
Bị phóng dật lừa dối.
Lại nữa các vị trời
Xa lìa các nghiệp thiện
Buông lung theo si mê
Phóng dật từ đâu có?
Chư Thiên vì phóng dật
Phước hết bị đọa lạc
Lại bị gió nghiệp thổi
Trôi nổi trong đường ác.
Trải vô lượng ức kiếp
Lăn trong khổ sinh diệt
Không chánh niệm tư duy
Thường sinh lòng lo sợ.
Chư Thiên vì ngu si
Uống nước độc phóng dật
Sau đọa trong địa ngục
Lửa dữ luôn vây quanh.
Người ở trong cõi đời
Thích hạnh không phóng dật
Siêng tu các phước nghiệp
Sẽ được sinh lên trời.
Thân người rất khó được
Được rồi lại buông lung
Phóng dật thật đen tối
Sẽ chịu khổ địa ngục.
Người thích sống buông lung
Lại không lòng thương xót
Đến lúc sắp lâm chung
Chịu nhiệt não cực khổ.
Chẳng phải lửa đói đốt
Hoặc do kiếm chặt đứt
Lửa phóng dật hừng hực
Phát sinh từ nấm căn.
Vui hết là chịu khổ
Bà con cũng như thù
Đều do phóng dật sinh
Vì thế nên xả bỏ.
Phóng dật và si, ái
Làm tăng trưởng lòng tham
Ba loại đáng sợ này
Hoại việc lành chúng sinh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Vô trí, bỏ chánh pháp
Thích làm việc buông lung
Bị sú giả Diêm-ma
Rượt đuổi lúc lâm chung.
Phóng dật rất hiểm ác
Người trí thường giữ gìn
Đến lúc sắp mạng chung
An ổn không lo sợ.
Phóng dật, khổ đau nhất
Không phóng dật, an vui
Ai muốn được an ổn
Đừng nên sống phóng dật.
Ở bất cứ nơi nào
Tạo tội ác phóng dật
Phá hoại các căn lành
Sinh ra những chướng ngại.
Lại nữa kẻ phóng dật
Tham đắm sắc thân này
Vì thêm sự ngu si
Nên hướng đến hiểm nạn.
Những ai sống phóng dật
Nhất định đọa đường ác
Kẻ ngu không hiểu biết
Nằm trong tay thần chết.
Chư Thiên mà hết phước
Đều do sống phóng dật
Bị chúng gây tổn hại
Đọa lạc không thể cứu.
Chỉ có một pháp lành
Đầy đủ các công đức
Luôn sống hạnh nhẫn nhục
Thương xót loài hàm thức.
Nhờ sức thiện căn này
Lâm chung không lo sợ
Vì thế bỏ phóng dật
Chuyên chú, siêng tu tập.
Thường lìa xa ngu si
Khéo giữ gìn trí sáng
Đạt được hai pháp này
Phóng dật tự đoạn trừ.
Pháp tài, trượng phu ấy
Nhất định phải tu tập
Nhờ đầy đủ pháp tài
Nên không thích phóng dật.
Phóng dật là dây trói

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Không phóng dật gõ ra
Hai tướng trạng như thế
Hãy tìm cách chọn lựa.
Người thích sống phóng dật
Nên suy nghĩ cho kỹ
Về sau lúc lâm chung
Sẽ biết nghiệp quả ấy.
Lại nữa người xuất gia
Thường sống biết tri túc
Siêng năng tu nghiệp thiện
Gần với vui tịch diệt.
Bỏ ràng buộc thế tục
Chỉ nghĩ đến chân đế
Không làm việc của ma
Rất ít bị loạn động.
Người tâm ý tịch tĩnh
Xa lìa mọi mong cầu
Thắng trí sẽ phát sinh
Nào có khổ đau gì?
Dùng chánh tuệ quán xét
Mọi lo sợ xưa nay
Vì lai sẽ thoát khỏi
Vô lượng dây phiền não.
Ai không thích phóng dật
Không gặp các nạn khổ
Nhờ trí lìa cẩu nhiêm
Sẽ chứng nơi chân thường.
Phóng dật hay phá hoại
Năm dục của chư Thiên
Huống chi kẻ ngu muội
Tham đắm không hiểu biết.
Ai thích sống phóng dật
Là kề bên thân chết
Nếu lìa tội lỗi ấy
Khéo giữ gìn tuệ mạng.
Phóng dật, không phóng dật
Hai thứ như đã nói
Gần chúng thì đau khổ
Rời bỏ khỏi tử vong.
Chư Thiên và người đời
Thường tham đắm dục lạc
Giống như loài phi cầm
Hai thứ không gì khác.
Không thông đạt chánh pháp
Chẳng hiểu nhân giải thoát*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Chư Thiên và người đời
Giống như các loài ấy.
Ai trừ bỏ phóng dật
Thích tu hạnh thù thắng
Các hữu tình như vậy
Chính là bậc Chân trí.
Chư Thiên thích vui chơi
Thường sống trong phóng dật
Dù hưởng phước báo trời
Chẳng khác loài chim ấy.
Các nghiệp có sai khác
Sinh phải bị biến đổi
Chỉ pháp thiện đáng nương
Nhất định không đọa lạc.
Ai không hiểu luân hồi
Tất cả đều chấm dứt
Chư Thiên thật ngu si
Đảo điên tự tổn hại.
Chư Thiên nương chánh pháp
Trụ cảnh giới vô cầu
Không làm việc buông lung
Được thế gian cung kính.
Khổ đau và dục lạc
Đều từ nhân duyên sinh
Chư Thiên nên hiểu rõ
Chớ làm việc phi pháp.
Cũng như tự trói mình
Với bà con bè bạn
Không lo sợ luân hồi
Làm sao cầu thoát khỏi.
Uống rượu sinh phóng dật
Người trí nên tự biết
Uống vào sẽ tiêu tan
Nạn phóng dật khó hoại.
Phóng dật sinh cuồng loạn
Giọng ruồi trong năm đường
Vì thế phương tiện nói
Bị tai họa mê mờ.
Người sống trong phóng dật
Chịu tội vô số kiếp
Uống rượu có lúc tỉnh
Phóng dật say ngày đêm.
Người xa bỏ phóng dật
Nhất định không đọa lạc
Bị phóng dật lôi kéo*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Đắm chìm trong ba cõi.
Người nào thích lợi ích
Hãy bỏ những phóng dật
Là phiền não tối thượng
Chư Phật đã dạy thế.
Bị phóng dật kéo lôi
Làm cho tâm loạn động
Chư Thiên cũng vì nó
Giải đãi không tu đoạn.
Nếu không lìa phóng dật
Ác tuệ này đáng sợ
Nhất định đọa hiểm nan
Sau chịu nhiều bức não.
Từ cõi trời đọa lạc
Phải chịu những khổ đau
Nên biết phóng dật ấy
Thật chẳng đáng thân cận.
Ai thích sống phóng dật
Không được chút an vui
Nên biết tâm phóng dật
Nguồn gốc của khổ đau.
Vô số các vị trời
Đều vì nhân phóng dật
Đọa lạc trong địa ngục
Trăm ngàn vô số kiếp.
Phóng dật là giặc thù
Không phóng dật là bạn
Vì vậy luôn gân gùi
Thường làm việc lợi ích.*

